

ПРЕС КЛИПИНГ

5-6. јул 2014.

НАСЛОВИ

- САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ Нови Закон о раду - покушај насиља над запосленима и подаништво страним интересима;(стр.2)
Синдикати: Уважити став радника;(стр.3)
"Железара Смедерево" у понедељак покреће високу пећ број 2;(стр.4)
Вучић: Платићемо купцу Железаре;(стр.5)
Вулин: Нисмо у обавези да је организујемо јавне расправе, ово су измене и допуне, а не нови закон;(стр.6)
Флексибилнијим трзистем рада до отварања нових радних места;(стр.7)
Градоначелник Крушевца одбацује одговорност за протесте радника "14. октобра";(стр.9)
ВУЈОВИЋ: Привреда тражи стабилне услове за рад;(стр.10)
Нови Закон о приватизацији и измене Закона о стечају;(стр.10)
Вулин: До краја 2014. Закон о борачкој и инвалидској заштити који ће важити пола века;(стр.11)
Закон (не)гарантује редовну плату;(стр.12)
Трудница мора на боловање да би задржала посао;(стр.14)
Управници располажу имовином од две милијарде евра;(стр.16)
ЗАКОН О РАДУ: Час истине куца на врата;(стр.19)
За реструктурирање важе старе отпремнине;(стр.21)
Да ли ће редовна плата бити закон?;(стр.22)

<http://novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:499248-Novi-Zakon-o-radu---pokusaj-nasilja-nad-zaposlenima-i-podanstvo-stranim-interesima>

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ Нови Закон о раду - покушај насиља над запосленима и подаништво страним интересима

Тањуг

Немогућност запошљавања и несигурност радног места, према оцени С С С С, већ је учинило да млади људи у Србији немају перспективу, док су сви остали у страху од губитка посла

Савез самосталних синдиката Србије (С С С С) саопштио је данас да изменама Закона о раду, без јавне расправе, покушава да се изврши "насиље над запосленима", које представља "отворено подаништво страним интересима

"Атак на зараде, које су најмање у Европи, одбијање да се дефинише минимална зарада, иако то чине и најразвијеније земље, олакшано отпуштање у земљи где је стопа незапослених највиша у Европи, а шансе за ново запошљавање никакве - најважнији је правац и циљ креатора овог закона, како би раднике учинили још сиромашнијим и тиме погоднијим за изабљивање", навео је С С С С, истичући да "још нико разуман није рекао да је висок степен радничких права узрок лошег економског стања у Србији".

Немогућност запошљавања и несигурност радног места, према оцени С С С С, већ је учинило да млади људи у Србији немају перспективу, док су сви остали у страху од губитка посла и још веће беде која им прети.

ШШ је поручио да ће "јавне расправе о новом закону о раду ипак бити".

"Ако не оне каква се одржава у многим земљама света, а и код нас је предвиђена законом, биће је на трговима, у предузећима, фабричким круговима, улицама и другим местима широм Србије и на њој ће учествовати сви они на које се закон односи", навео је С С С С, који сматра да се Закон о раду доноси у корист страних послодаваца.

Синдикати: Уважити став радника

Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Синдикати сматрају да им је ускраћено право да учествују у писању Закона о раду. Извештај о расправи о Закону, из прошле и ове године, још није објављен

ДА ли се избегавањем јавне расправе о изменама Закона о раду крши демократска процедура, или, можда, власт на тај начин показује неспремност да се суочи са критикама, питања су која ових дана остају без одговора. За синдикална удружења изостанак јавне дебате о документу којим се регулише системска област, какво је радно законодавство, може имати негативне последице, док представници власти различито тумаче овај проблем.

У Министарству рада су при ставу да класичне јавне расправе о изменама и допунама Закона о раду неће бити, да је нацрт готов и да су прибављена мишљења других министарстава. Недавно је и председница Скупштине Маја Гојковић изјавила да су разговори са синдикатима и извештавање медија уз оцене стручњака довољни да се опипа пулс јавности, док је за министарку државне управе Кори Удовички сагласност о овако важном документу постигнута кроз изборе, с обзиром да је већина грађана гласала за реформе.

Синдикати, међутим, нису подржали овакве ставове. У Асоцијацији слободних и независних синдиката тврде да је јавности ускраћено законско право да учествује у прављењу овог документа, док у удружењу „Слога“ сматрају да грађани јесу гласали за реформе, против системске пљачке и за бољи живот, али не и за то да се нови закон стави у функцију искључиво крупног капитала и на штету радника.

- Представници Владе су очигледно заборавили да је рад на Предлогу измена закона о раду суспендован уочи избора и да је последњег дана јануара формирана потпуно нова радна група која је имала задатак да донесе потпуно нови предлог закона који би након јавне расправе био и усвојен - стоји у њиховом саопштењу.

ВУЛИН СУТРА У “НОВОСТИМА“ Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Александар Вулин, у сутрашњем броју говори о изазовима креирања новог Закона о раду, примедбама синдиката, ставовима Владе и могућим решењима.

Немања Ненадић, програмски директор „Транспарентности Србија“ каже да је појам јавне расправе у Србији уређен Законом о државној управи и Пословником владе, али да се ови прописи масовно крше. Било би лепо, сматра он, да је изјава министарке Удовички истинита, међутим, у предизборној кампањи грађани јесу гласали за реформе, али тада није прецизирано за које. Зато то не би требало користити као изговор.

- Јавна расправа о Закону о раду одржана је још у децембру 2013. и јануару 2014. године, али извештај још није објављен - каже Ненадић. - На сајту ресорног министарства нема овог акта међу прописима у припреми, а уместо тога, објављен је преглед најважнијих промена, при чему није јасно назначено да ли је реч о променама које су биле предвиђене нацртом из децембра, о оним које су усаглашене после јавне расправе или о потпуно новом нацрту закона.

(НЕ)ПРАВИЛНО

Према подацима „Транспарентности Србија“ у прошлој години су само три од 21 јавне расправе биле правилно оглашене. Већина предлога, које је упућивала стручна јавност и грађани, најчешће није добила образложени одговор.

<http://novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:499461-Zelezara-Smederevo-u-ponedeljak-pokrece-visoku-pec-broj-2>

"Железара Смедерево" у понедељак покреће високу пећ број 2

Тањуг

У "Железари Смедерево" у понедељак би требало да буде поново покренута производња, после паузе од два месеца, задувавањем високе пећи број 2

У "Железари Смедерево" у понедељак би требало да буде поново покренута производња, после паузе од два месеца, задувавањем високе пећи број 2, а након два до три дана прве количине течног гвожђа биће упућене ка погону "Челичана".

Како је Тањугу речено ове недеље у смедеревској челичани, у погону Производње гвожђа у "Железари Смедерево" крајем ове недеље већ је започела припрема синтера неопходног за почетак рада високе пећи број 2.

Запослени у примарној производњи "Железаре Смедерево", који чине трећину од укупног броја радника смедеревског гиганта, после годишњих одмора и делом плаћених одсустава вратили су се на посао, док ће се остатак запослених постепено враћати у погоне главног производног тока.

Паљење једне од две високе пећи у Железари било је најављивано за крај јуна, али је одложено из техничких разлога.

Једна висока пећ у "Железари" због недостатка сировина не ради неколико година, а друга је била на "тихом ходу" од почетка маја ове године, у компанији која запошљава око 5.000 људи.

Влада Србије, која је власник Железаре од фебруара 2012. године, након откупа фабрике за један долар од америчког "Ју-Ес стила", формирала је у мају 2014. године радну групу која преговара са инвеститорима заинтересованим за смедеревску челичану.

О приватизацији "Железаре" у Смедереву се воде разговори са седам до осам озбиљних инвеститора, а тендер ће бити расписан након разговора са купцима и одлуке Владе Србије, речено је Тањугу у Министарству привреде .

Министар привреде Душан Вујовић ове недеље је за телевизију Б92 најавио да ће за "Железару Смедерево" бити расписан тендер у наредна два месеца, али није желео да износи више детаља.

Вучић: Платићемо купцу Железаре

Д. И. Красић

Премијер Србије у петак разговарао са највећим домаћим бизнисменима о горућим проблемима у привреди. Вучић: Надокнадили бисмо и двогодишњи губитак онеме ко би преузео смедеревску челичану

НЕКО мора да објасни људима да Железара не вреди ниједан долар, већ онолико колико ћемо ми да платимо будућем купцу. Железара нам производи минус од 102 милиона евра годишње. Бога молимо да неком платимо, ако треба и годишњи и двогодишњи губитак, само да је преузме и да у будућности немамо ту ставку као губитак, већ да се системски тога решимо као дела дефицита - рекао је у петак премијер Александар Вучић, после разговора са водећим српским привредницима.

Вучић је нагласио да се за Железару тренутно разговара са пет озбиљних компанија, од којих су "две руске, амерички „Есмарт“ који је био преузео Кошице и још једна немачка и аустријска фирма".

- Не могу да говорим ко је најозбиљнији као купац, јер покушавамо да направимо такву тржишну утакмицу да ми дамо најмање што морамо - истакао је Вучић. - Желимо да спасимо 5.000 радника. За висину БДП веома нам је важан опстанак Железаре, производња и извоз, боримо се да некога привучемо и озбиљним државним мерама ћемо у томе помоћи.

Говорећи о прибојском ФАП-у, премијер је истакао да не постоји уговор за ову компанију.

- Никакав уговор за ФАП немамо - каже Вучић. - Камо лепе среће да је шест милиона евра. Платили бисмо и више, да дође озбиљан инвеститор и нешто производи, а ми њему наплаћујемо порезе. Ми смо шест милиона дали за ФАП у протеклих годину и по. Срећом, инвеститор је још ту, диван човек, изванредна фирма, надам се да ћемо моћи да остваримо сарадњу.

На састанку са премијером у петак су у клубу "Привредник" били председник Клуба и "МК групе" Миодраг Костић, затим власник "Делта холдинга" Мирослав Мишковић, бизнисмен Милан Беко, власник "Пинка" Жељко Митровић, Драган Томић из "Симпа", Ивана Веселиновић из "Луке Београд", Слободан Петровић из "Имлека"...

Бизнисмени Милан Беко, Мирослав Мишковић и Миодраг Костић у петак испред клуба „Привредник“

ИМР И ИМТ

- РЕКАО ми је овде један привредник да је важно да се спаси ИМР и ИМТ. Па добро, ево узми их ти, даћемо ти паре, кредит, субвенције ако треба, само повећај број запослених и крени у производњу - каже премијер Вучић. - А привредник ће: "Па нисам мислио ја..." Аха, ниси мислио ти. Не ваља ни у јавном предузећу - ево преузмите га ви. Немојте да ми тражите само "Телеком", узмите мало "Железнице", тамо где имамо велике проблеме, покажите да сте способни. Још чекам одговор.

Вулин: Нисмо у обавези да је организујемо јавне расправе, ово су измене и допуне, а не нови закон

Ј. Ж. Скендерија

Министар за рад Александар Вулин о доношењу новог закона о раду, расправи, реформама. Синдикати који о томе говоре најпре морају да постану репрезентативни да би учествовали у раду

НИКО не избегава јавну расправу о Закону о раду и не постоји никакво кршење демократске процедуре или наша неспремност да се суочимо с могућим критикама. Синдикати који о томе говоре најпре морају да постану репрезентативни да би учествовали у раду, а све њихове примедбе су и те како јавне.

Ово, у разговору за „Новости“, каже Александар Вулин, министар за рад, запошљавање, социјална и борачка питања, наглашавајући да Закон о раду усваја Скупштина Србије, а не послодавци и синдикати.

- Ово су измене и допуне закона, а не нови закон. Примедбе на непостојање јавне расправе не стоје, јер ми и нисмо у обавези да је организујемо, а притом се под овим појмом може подвести и све објављено у медијима, а наредних дана најављена су и јавна окупљања. Мислим да је проблем што се кроз усвајање овог закона прелама више ствари. С једне стране, незадовољство појединих синдиката што нису репрезентативни, а са друге, послодаваца који не учествују у преговорима из истог разлога. Они користе неинституционалне начине расправе и то је у реду, али чињеница је и да су Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикат „Независност“ репрезентативни, као што је једна политичка партија парламентарна, а друга не.

** Какве су недоумице постојале у вези са проширеним дејством колективног уговора да би сада то, како је најављено, морало да се „упакује у правну форму“?*

ПОБЕДИТИ РУМУНИЈУ* КАДА очекујете прве резултате нових мера?
- Ове измене радног законодавства могле су бити донете још пре неколико година, али нико није имао храбрости за то. Мере које проистичу из њега даће одмах резултате, који ће се видети најпре у приливу страних инвестиција и повољнијем привредном амбијенту. Сада смо у ситуацији да морамо да „победимо“ Румунију, која има 22 милиона становника са просечном зарадом нижом него што је у Србији.

- Послодавци из иностранства сматрају да им се овом одредбом намеће нешто у чему нису учествовали, а притом им и то не даје пословну предвидљивост, док синдикати кажу да је неопходно да они који не учествују у колективном преговарању буду заштићени. Респектујем и синдикат који окупља 100.000 радника, али и послодавце који их запошљавају. Постоје два решења за овај проблем, а које ћемо применити, знаће се за неколико дана.

*** Опет се пробијају рокови за доношење Закона о раду. Када ће он коначно ући у скупштинску процедуру?**

- Постављање рокова уз позивање на наставак преговора не иде једно с другим. Неопходно је да се одржи још једна седница Социјално-економског савета, коју би председавајући Бранислав Чанак требало да закаже ове недеље. Свима треба да буде јасно да преговарају послодавци и синдикати, а не влада. Мислим да би дан после СЕС-а документ могао бити пред посланицима, а седница мора да се закаже не само због закона, већ и због утврђивања минималне цене рада.

*** Које иду наруку ове измене закона, послодавцима или радницима?**

- Овај закон се односи на оне који раде, али и на оне који не раде. Циљ нам је да отворимо нова радна места, што ћемо постићи флексибилнијим тржиштем рада и новим одредбама које се тичу рада на одређено време. Закон о раду је само један сегмент који се мора донети, али су једнако важни и закони о стечају, приватизацији и државним службеницима.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/478513/Fleksibilnijim-trzistem-rada-do-otvaranja-novih-radnih-mesta>

Флексибилнијим тржиштем рада до отварања нових радних места

Тањуг

Министар за рад, запошљавање, социјална и борачка питања Александар Вулин рекао је данас да је циљ измена и допуна Закона о раду отварање нових радних места кроз флексибилније тржиште рада и нове одредбе о раду на одређено време.

- Овај закон се односи на оне који раде, али и на оне који не раде. Циљ нам је да отворимо нова радна места, што ћемо постићи флексибилнијим тржиштем рада и новим одредбама које се тичу рада на одређено време - рекао је Вулин.

Министар је нагласио да нико не заборавља јавну расправу о Закону о раду, нити постоји било какво кршење демократске процедуре и да се ради о изменама и допунама закона - не новом закону који усваја Скупштина Србије, никако послодавци и синдикати.

- Ово су измене и допуне закона, а не нови закон. Примедбе за непостојање јавне расправе не стоје, јер ми и нисмо у обавези да је организујемо, а притом се под овим појмом може подвести и све објављено у медијима, а наредних дана најављена су и јавна окупљања - навео је министар.

Он је мишљења да је проблем што се кроз усвајање закона прелама више ствари - с једне стране незадовољство појединих синдиката што нису репрезентативни, а са друге послодаваца који не учествују у преговорима око закона из истих разлога.

- Они користе неинституционалне начине расправе и то је уреду, али чињеница је и да су Савез самосталних синдиката Себије и Уједињени грански синдикат 'Независност' репрезентативни, као што је једна политичка партија парламентарна, а друга не - објаснио је Вулин.

Министар је навео да пре уласка закона у скупштинску процедуру, мора да се одржи још једна седница Социјално-економског савета (СЕС).

- Неопходно је да се одржи још једна седница СЕС коју би председавајући Бранислав Чанак требало да закаже ове недеље. Свима треба да буде јасно да преговарају послодавци и синдикати, а не Влада. Мислим да би дан после СЕС-а, документ могао бити пред посланицима, а седница мора да се закаже не само због закона, већ због утврђивања минималне цене рада - навео је Вулин.

На питање када очекује прве резултате нових мере, министар је навео да ће мере које проистичу из закона дати одмах резултате.

Градоначелник Крушевца одбацује одговорност за протесте радника "14. октобра"

ФоНет

Градоначелник Крушевца Драги Несторовић упутио је саопштење медијима у коме се ограђује од одговорности за протесте радника Индустрије машина и компонената "14. октобар".

Претходно су синдикати те фабрике саопштили да од понедељка сву одговорност за понашање радника на протестима преузима први човек града.

У одговору који је градоначелник Несторовић проследио медијима наведено је да су оптужбе синдиката "неистине и манипулације, којима се сопствена неодговорност жели пребацити на њега".

Проблем овог предузећа је вишегодишњи, сложен и тежак, са чиме сам, као некадашњи генерални директор "14. октобра", упознат, навео је Несторовић.

Објаснио је да је до сада одржано више састанака са менаџментом и синдикатима, да је о могућностима решавања проблема предузећа разговарао и са министром одбране Братиславом Гашићем, као и са представницима других ресорних министарстава, када су и добијене инструкције око даљих корака.

Синдикати нису прихватили никакве предлоге, без обзира што имају већ уговорена послове и најаве да ће их још бити, очекујући исплату минималца и социјалног програма, наводи се у саопштењу Несторовића.

Он је истакао да као градоначелник Крушевца преузима сву одговорност која проистиче из те функције, али демантује све оптужбе које су му упутили синдикати.

САСТАНАК У КЛУБУ "ПРИВРЕДНИК"

ВУЈОВИЋ: Привреда тражи стабилне услове за рад

Г.А,

Састанку са бизнисменима окупљеним у клубу "Приредник" присуствовао је, сем премијера, и Душан Вујовић, министар привреде, а који је проблеме о којима је, у разговору, било говора поделио на три групе.

Прва су проблеми са свињском кугом и извозом меса у царинског савеза. Затим, причали смо о стечају и приватизацији предузеца у реструктурирању. И треће, привредници су тражили да им обезбедимо стабилне и предвидиве услове пословања. Резултат разговора је то да смо препоручили свим привредницима који су били на састанку, али и свим осталим привредницима у земљи да систематизују своје предлоге у неколико тема, па да крајем августа одрзимо јос један састанак, па да видимо ста и у којим роковима може да се уради, рекао је Вујовић.

Нови Закон о приватизацији и измене Закона о стечају

Тањуг

Јавна расправа о новом Закону о приватизацији и Закону о изменама и допунама Закона о стечају трајаће до 14. јула у организацији Министарства привреде, саопштила је данас Агенција за приватизацију.

Ови закони, чије се усвајање очекује током августа, предвиђају значајну улогу Агенције за приватизацију.

Такође, закони имају за циљ омогућавање наставка приватизације друштвеног и државног капитала, путем транспарентних и ефикасних модела и метода приватизације, са циљем да се процес приватизације друштвеног капитала успешно оконча до краја 2016. године.

Нова решења која су понуђена овим законима треба да омогуће промену власништва друштвеног, односно државног капитала и имовине, уз уважавање интереса запослених, синдиката, Србије и поверилаца.

У радној групи за израду нацрта Закона о приватизацији и Закона о изменама и допунама Закона о стечају учествовали су и представници Агенције за приватизацију.

Како се наводи, у надлежности Агенције за приватизацију биће и убудуће спроводјење и контрола поступка приватизације, као и управљање стечајним поступцима у предузећима са већинским друштвеним, односно државним капиталом.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/478274/Vulin-Do-kraja-2014-Zakon-o-borackoj-i-invalidskoj-zastiti-koji-ce-vaziti-pola-veka>

Вулин: До краја 2014. Закон о борацкој и инвалидској заштити који ће важити пола века

Тањуг

Обреновац - Министарство за рад, запошљавање, борацка и социјална питања ће до краја године припремити Закон о борацкој и инвалидској заштити, најавио је данас министар Александар Вулин, истичући да је циљ тог акта да се једним законом обухвате сва права те популације.

Тај Закон ће бити припремљен у сарадњи са борацким удружењима и струком и да се са његовом израдом неће журити како би се добио квалитетан закон, рекао је Вулин приликом

обиласка ратног војног инвалида Милана Росића, у селу Уровци, код Обреновца, чија је кућа оштећена током поплава.

- То треба да буде закон који ће прецизно регулисати права бораца и инвалида и њихових породица и све оно што су обавезе државе према том важном делу наше популације - навео је Вулин.

Он је рекао да је Министарство које предводи, у назив додало реч "борачко" како би показало колико је држави стало до свих који су се за ову земљу борили.

Вулин је напоменуо да држава испуњава своје обавезе према инвалидима и борцима, али и да је добро да постоји само један закон за њих, те да ће тај закон бити за наредних 50 до 60 година, с обзиром да ће обухватити и младе борце, али и породице свих бораца.

ПОЛИТИКА ONLINE

http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Zakon-ne_garantuje-redovnu-platu.sr.html

Закон (не)гарантује редовну плату

Нацрт закона о раду пружа могућност запосленима да судски дођу до заосталих зарада, али у синдикату нису у то уверени

У суботичком Сименсу уредно измиривање плата (Фото А. Васиљевић)

Упркос резерви са којом „свет рада” прихватила Нацрт измена и допуна закона о раду, већина запослених у Србији би вероватно прихватила предложену новину у петом ставу члана 21. овог документа која гласи: „Обрачун зараде и накнаде зараде које је послодавац дужан да исплати у складу са Законом, представља извршну исправу”. Ако је српски парламент усвоји, тврде предлагачи, коначно би се стало на пут послодавцима који избегавају да редовно исплаћују зараде. На основу тог документа, суд би са рачуна предузећа скидао износ неисплаћене зараде, а новац би уплаћивао на рачун запосленог.

Овакав спор између послодаваца и запослених решавао би се брзо и ефикасно - без дуготрајног и скупог судског поступка, који зна да потраје и годинама.

- По важећем Закону о раду, послодавац је дужан да запосленом исплати зараду најкасније по истеку месец дана од месеца за који се зарада исплаћује - објашњава Душан Петровић, члан

радне групе за израду Нацрта измена закона о раду. - Новина у Нацрту је предлог да у супротном, а на основу издатог обрачуна неисплаћене зараде као извршне судске исправе, запослени може Суду да поднесе захтев за принудну наплату. Ако на рачуну фирме има новца, запослени би своју закаснелу плату добијао за пет до седам дана.

Слично решење постоји у хрватском законодавству, каже Петровић, а предлог Небојше Медојевића, посланика Демократског фронта, да се таква могућност угради и у црногорско законодавство, није изгласан у црногорском парламенту.

Према речима Зорана Михајловића, секретара Савеза самосталних синдиката Србије и члана Радне групе за припрему Нацрта закона о раду, предложена новина у члану 21. закона, на жалост, ипак не пружа наду да ће запослени тако „експресно” долазити до заосталих плата.

- Обрачун зараде за месец за који послодавац није исплатио зараду запосленом пружа само могућност да код надлежног суда по приватној тужби покрене парнични поступак - каже Михајловић. - Обрачун служи као доказ да му послодавац није исплатио плату, што не значи да ће му она по аутоматизму бити исплаћена. Ако послодавац има пара на рачуну, запослени може да очекује наплату потраживања. У супротном, фирма одлази у стечај, а запослени чекају да своја потраживања наплате из стечајне масе.

Једина новина у овом делу Нацрта измена и допуна закона о раду је, указује Михајловић, што је у казним одредбама за нередовно исплаћивање плата послодавцу запређена новчана казна од 300.000, уместо досадашњих 200.000 динара.

- То је далеко мање од онога што су синдикати очекивали од новог закона о раду када је реч о редовности исплате зарада. Нигде на Западу не постоји да послодавац не исплаћује зараду, а да због тога не сноси последице. Синдикати су тражили да се неисплаћивање зарада третира као кривично дело.

Душан Петровић, међутим, сматра да нема места Михајловићевој неверици. Он тврди да би третирање обрачуна зараде као извршне исправе омогућило запосленим да брзо дођу до закаснелих зарада. Наравно, под условом да на рачуну фирме има пара. Петровић тврди да је баш он предложио да се неисплаћивање зарада у року у Кривичном законнику третира као кривично дело.

- Овај мој предлог није прихваћен зато што је у Радној групи преовладао став да су у члану 136. Кривичног законика наведена и кривична дела из рада и у вези са радом - каже Петровић. - У њему пише да ће се казнити новчаном или затворском казном до две године, онај ко не поштује закон, колективне уговоре и општа акта. Дакле, онај ко не исплати зараду запосленом у предвиђеном року, може да се гони кривично. Што значи да је и по важећем Закону о раду Синдикат могао да покрене такав поступак против послодавца који касне са исплатама зарада.

Колико је међу око 1,7 милиона запослених у Србији, оних који раде, а не примају плату - нико у држави не зна. Податке о редовности исплате зарада у приватном и јавном сектору „Политика” је тражила од Министарства финансија и Министарства привреде, али их нисмо добили.

- Пореска управа нема базу података на основу које бисмо доставили податке о редовности исплате зарада, проценту укупног броја привредних субјеката који редовно исплаћује плате као и о проценту укупног броја запослених који редовно прима плате - речено нам је у овој државној служби.

Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца Србије, каже да је приватни сектор притисла дубока криза тражње на домаћем тржишту, па се приходи већине предузећа смањују из квартала у квартал.

- Последица таквог стања је да само 21,8 одсто предузећа у приватном сектору редовно исплаћује зараде првог у месецу за претходни месец. Око 39 одсто предузећа зараде исплаћује у року од 60, а преосталих 39 процената касни више од 60 дана.

Шта пише у члану 121.

Послодавац је дужан да запосленом приликом сваке исплате зараде и накнаде зараде достави обрачун. Послодавац је дужан да запосленом достави обрачун и за месец за који није извршио исплату зараде, односно накнаде зараде.

Уз обрачун из става 2. овог члана послодавац је дужан да запосленом достави и обавештење да исплата зараде, односно накнаде зараде, није извршена и разлоге због којих није извршена исплата.

Обрачун зараде, односно накнаде зараде, из става 2. овог члана послодавац је дужан да запосленом достави најдоцније до краја месеца за претходни месец.

Обрачун из става 1. овог члана на основу кога је исплаћена зарада, односно накнада зараде у целисти може се доставити запосленом у електронској форми.

Обрачун зараде и накнаде зараде које је дужан да исплати послодавац у складу са законом представља извршну исправу.

Запослени коме је зарада и накнада зараде исплаћена у складу са обрачуном из ст. 1. и 2. овог члана, задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост тог обрачуна.

Садржај обрачуна из ставова 1. и 2. овог члана прописује министар.

Александар Микавица

<http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/Trudnica-mora-na-bolovanje-da-bi-zadrzala-posao.sr.html>

Трудница мора на боловање да би задржала посао

Биљана Највирт примљена на одређено, као један од најбољих истраживача у Институту за ратарство и повртарство, али је у међувремену затруднела и сада стрепи за посао

Случај Биљане Највирт (29) из Новог Сада можда најбоље показује због чега у Србији има све мање беба: пре годину дана родила је ћерку, сада је поново у другом стању, у четвртом

месецу трудноће, а у фирми у којој је радила пре одласка на трудничко и породилско боловање, како сама каже, прете јој отказом - уколико не отвори трудничко боловање.

- Примљена сам у априлу 2012. године, као један од најбољих студената Природно-математичког факултета у Институт за ратарство и повртарство у Новом Саду заједно са још 16 младих истраживача. Добила сам уговор на годину дана, а по истеку тог периода, 17. априла 2013, сви истраживачи из ове групе изузев мене потписали су уговор за стални посао. У том тренутку била сам на одржавању трудноће и речено ми је да не бринем - посао на неодређено добићу чим се вратим са породилског одсуства - прича за „Политику” Биљана Највирт.

Међутим, неколико дана пре 28. јуна, када јој је истицало породилско одсуство, јавила се у фирму и сазнала да мора на боловање.

- У институту су ми објаснили да морам у року од три дана да им доставим потврду о боловању ради одржавања трудноће иначе ми следи отказ. Отишла сам код менторке која ми је дословце рекла: „Да ниси остала у другом стању, потписала би уговор као и остали и све би било у реду.” Затим ми је објашњено да на одељењу на којем сам радила више није потребан доктор наука - каже Биљана.

Она је добила анекс уговора по којем ће, како објашњава, имати посао у институту само док је на боловању.

- Желим да радим и здравствено сам способна за то, али сам принуђена да будем на боловању ако желим да имам посао - истиче наша саговорница.

Јегор Миладиновић, директор Института за ратарство и повртарство у Новом Саду, није желео да одговори на питање „Политике” да ли ова установа трудници Биљани Највирт прети отказом и због чега, објаснивши да не даје изјаве за медије.

Незванично, међутим, у овој установи наводе да нико није дао отказ Биљани Највирт, јер давање отказа трудници значи повреду Закона о раду, због чега надлежни могу кривично да одговарају.

„Биљана Највирт је добила уговор 2012. на годину дана и тај уговор је истекао, а она и даље ради у институту. Уговор на неодређено није потписала не зато што је трудна, већ зато што према оцени руководиоца одељења и њеног ментора, Биљана није удовољила критеријумима научноистраживачког рада у нашем институту. Али, пошто је била трудна, у складу са законом продужен јој је радни однос дуже од годину дана, а добила је и једну плату вишка за рођење детета. Сад је опет трудна и докле год буду постојали законски услови, биће код нас у радном односу”, наводи наш саговорник из института.

У овој установи тврде да нису сви млади истраживачи примљени у априлу 2012, лане добили уговор на неодређено време и објашњавају да је у институту уобичајена пракса да се примају перспективни људи на одређено време, а да се на неодређено касније запошљавају они који су се доказали.

„На основу извештаја ментора нећемо јој продужавати уговор, али јој у овом тренутку не дајемо отказ. Биће запослена докле год постоје законски услови за то”, наводе незванично у овој установи.

- Никада ми нико у институту није рекао да нисам задовољила њихове критеријуме. Баш напротив, редовно сам добијала похвале за свој рад у овој установи, у лабораторији, али и на семинарима - каже Биљана Највирт.

Она тврди да је на захтев института у међувремену уписала докторске студије на Пољопривредном факултету и да је положила све испите пре рока са просечном оценом 9,63.

Породица Највирт живи од Биљанине плате, јер је супруг Немања, мастер инжењер заштите животне средине, већ четири године на бироу за запошљавање. Без икаквих примања остаће оног тренутка када Биљана више не буде била на трудничком боловању.

Бела куга хара Србијом, а то најбоље показују недавно објављени подаци Републичког завода за статистику, по којима је у 2013. години на територији садашње Србије изузев Косова и Метохије, рођено најмање беба од почетка 20. века. Више деце рађало се чак и у време ратова, па и НАТО бомбардовања СРЈ 1999. године. И док бројеви неумољиво указују да нас је све мање, очигледно да као друштво мало чинимо да бисмо то променили. Јер млади ће се тешко одлучити на потомство када ни тешко стечен посао не могу да сачувају.

Дејана Ивановић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/upravnici_raspolazu_imovinom_od_dve_milijarde_evra.4.html?news_id=284868

Ивана Матић, в.д. директора Агенције за лиценцирање стечајних управника

Управници располажу имовином од две милијарде евра

АУТОР: МИРЈАНА Н. СТЕВАНОВИЋ

Дилему да ли ће улогу Агенције за лиценцирање стечајних управника (АЛСУ) преузети Комора стечајних управника разрешиће Закон о изменама и допунама закона о стечају, који се налази у фази јавне расправе. Према нацрту овог закона, Агенција остаје, а јуче је на седници Владе Ивана Матић поново именована за вршиоца дужности директора те институције. У разговору за Данас она каже да Комора не може у потпуности да замени АЛСУ, јер према Закону о државној управи, Агенција има поверена јавна овлашћења - води именик стечајних управника, издаје лиценце, организује полагање испита, надзор над радом, а бави се и развојем професије као посебном делатношћу.

Комора је, објашњава Матићева, која је из редова стечајних управника дошла на чело АЛСУ, добровољно струковно удружење, а чак и када би се законом уредило да чланство буде обавезно, питање како би се финансирала и спроводила контрола није било до краја дефинисано у тексту закона о стечају који је предложио претходни министар привреде.

- **Као члан радне групе радили сте на тексту закона који је сада на јавној расправи. Шта је најважнија новина коју доноси?**

- Закон ће, пре свега, обезбедити повећање транспарентности и спречавање злоупотреба у стечајним поступцима, затим повећање права и степена намирња поверилаца, смањење трошкова стечајног поступка и отклањање уочених проблема у пракси. Очекујем и да, уз нове законе о приватизацији, раду и планирању и изградњи, буде основ за стварање доброг пословног амбијента.

- **Зашто стечајеви у Србији тако дуго трају, чак и после закона из 2005, за који се тврдило да ће значајно убрзати тај поступак?**

- О томе се стално говори и имате чак и стечај неке приватне фирме који је отворен пре 16 година, још по старом закону. Тачно је да статистика говори да поступци дуго трају, али је и питање који се датуми узимају као пресек за почетак и завршетак стечаја. Иначе, просечно поступци трају 3,5 године и мислим да је то добар рок. За то време може да се стигне да се све уреди, да се прода шта треба и да се закључи стечај. Али, по сада важећем закону има неколико препрека које успоравају закључење. На пример, када су у стечајној маси објекти који су предмет реституције, не могу се продати док им се статус не реши. Још је већи проблем са предузећима која су непосредно пред отварање стечаја формирала ћерка-фирме и на њих пребациле сву имовину. Ту се покрећу судски поступци како би се имовина вратила у стечајну масу, а постоје и други спорови које фирме у стечају воде пред другим судовима. У таквим случајевима стечај би требало да се обустави или закључи. Доста управника то не чини, чекају да се поступак пред другим судовима оконча, а потом раде главну деобу.

- **Из Вашег искуства стечајног управника, који су највећи проблеми у реализацији стечајева?**

- Рекла бих да је од реализације стечајева већи проблем у покретању поступка и свести руководства да благовремено схвати да је у проблему јер је његов поверилац или дужник инсолвентан, те процени и одабере прави моменат када мора да пресече и уђе у поступак реорганизације. Има руководиоца који нису стручни и не умеју да препознају проблем. А када би се поступак покренуо на време, то би омогућило реанимацију предузећа и спречило одлазак у банкрот.

- **Колико је у вођењу стечаја проблем документација фирме?**

- Стечајни управник је неретко у ситуацији да нема ниједан документ, посебно ако је предузеће отишло намерно у стечај. Тада су веродостојни јавни документи, иако ни они нису често потпуни, посебно ако је реч о укњиженој имовини. Уобичајено је да се за спорост оптужују стечајни управници, али би требало проговорити и о руководством предузећа. У 90 одсто случајева где су биле спорне приватизације, послодавци су то или спалили, или је "била поплава" или нешто слично. Наша струка је тражила да се законом одреди одговорност пословодства за стечај, али то није прошло, па и сада имате примере да су одмах по отварању стечаја власници оснивали нову фирму, без икаквих ограничења.

- **Када кажете одговорност пословодства, мислите ли на челнике приватних, државних, друштвених фирми...?**
 - Приватне пре свега, углавном је реч о власницима. Пример су бројни, али мустра иста, попут малверзације познатог предузећа код Развојне банке Војводине. Власник је имао ланац предузећа у истој делатности, која су извлачила имовину из једне фирме у другу, кредитима који су подизани на једно куповано је друго предузеће, а у тој спирали сваки наредни кредит је био већи. Било би занимљиво видети каква су обезбеђења давана. Стечајни управници по правилу подносе пријаве када добију такав предмет, али је чињеница да у таквим стечајевима мало шта остане за наплату повериоцима.
- **Имате ли статистику какав је епилог тих пријава?**
 - Лош. Мислим да на крају ту сви закажу, чак и када управник или АЛСУ ургира да се неки случај расветли.
- **Агенција често добија и притужбе на рад стечајних управника, има доста примера злоупотреба у том поступку.**
 - Тачно је, стиже доста притужби. Али, већина потиче од власника или бивших руководиоца, који не схватају да то више није њихова имовина, и да управници покушавају да је уновче за што већу цену и измире повериоце. Требало би имати у виду да у предузећима са већинским приватним капиталом стечајни управници располажу укупно огромном имовином, према књигама реч је тренутно о око две милијарде евра, док је то на тржишту далеко више. Сигурно је да ће неко ко се пре тога бахатио том имовином, није плаћао порезе ни раднике, увођењем стечаја бити незадовољан и покушаваће жалбама да "притисне" стечајног управника како се не би разоткрило све оно што је чинио. Јасно је да и стечајни управник може да направи грешку, али две трећине сигурно ради врло савесно и стручно.
- **Колико Агенција може у таквим случајевима да помогне струци?**
 - Постојала је у АЛСУ једна лоша пракса. Најчешћи одговор који су добијали стечајни управници када се јаве јер покушавају да разреше неку дилему, био је "Ми нисмо ту да радимо ваш посао, него да вас кажњавамо". Још је горе то што Дисциплинско веће није на исти начин пратило рад свих управника, него је за исту ствар неке кажњавала, а друге не. Дешавало се чак и да се на ранг-листи АЛСУ високо котирају управници против којих тужилаштво или полиција води истрагу.
- **Колико је Дисциплинско веће било исполитизовано?**
 - Веома.
- **Има ли шанси да сада буде деполитизовано?**
 - Сигурна сам у то. Састав Већа је промењен и оно је почело да ради онако како пише у закону.

Менаџер

У Србији тренутно је активно 329 од 487 лиценцираних стечајних управника. Посао стечајног управника је, у ствари, посао менаџера који би требало да има способност да процени укупну ситуацију. Мора најпре бити спретан, добар менаџер који брзо реагује, који може да пронађе заинтересоване инвеститоре за одређену имовину, односно за стечајног дужника као правно лице, и код којих се имовина брзо и што боље уновчи. Јер, смисао стечаја јесте уновчити брзо имовину по најбољој могућој цени, како би се намирили повериоци. Или успешно спровести реорганизацију и дати шансу предузећу да преживи.

Кад бивши власници диктирају

У досадашњем закону није постојала сметња да бивши власник или повезано лице уђе у одбор поверилаца. Они су често имали и кључну улогу у томе, па су они који су произвели стечај диктирали начин на који ће се водити. У таквим ситуацијама, управници су имали проблем да побијају оне радње којима је умањена имовина предузећа. Зато је новим нацртом закона та група поверилаца сврстана у четврти исплатни ред и онемогућено им је да буду чланови одбора поверилаца, како би се спречила злоупотреба и прегласавање стечајних поверилаца од стране повезаних лица.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/zakon-o-radu-cas-istine-kuca-na-vrata>

ЗАКОН О РАДУ: Час истине куца на врата

Ниједној власти никада није било лако да донесе Закон о раду, па се и ова нашла на великој муци. Цела Влада Србије је сада ангажована на доношњу измена и допуна постојећег Закона о раду, јер социјални дијалог који је вођен претходних месеци није дао резултат који се очекивао.

Социјални дијалог по синдикатима није ни постојао, послодавци су задовољни, а власт забринута јер ће морати да стави коначну тачку и предлог закона упути у скупштинску процедуру, а самим тим и преузме сву одговорност за последице, биле оне добре или лоше, по запослене.

Како је преузимање последица, за које се знало да морају бити и болне и тешке, велика одговорност али и испит, власт је одлучила да још мало поради на договору синдиката и послодаваца, који су укупани на супротним странама. Од лидера УГС "Независност" Бранислава Чанка очекује се да за наредну недељу закаже седницу Социјално-економског савета, која би могла бити и последња у причи о изменама и допунама Закона о раду, а предлог новог радног законодавства могао би половином месеца да се нађе у Скупштини.

Шта би се то заправо могло наћи пред посланицима Скупштине Србије? Према овонедељним изјавама с досад урађеним нико није задовољан. Ресорни министар рада, запошљавања и социјалне политике Александар Вулин поручио је да би да може писао нови Закон о раду, али је свестан да за то нема времена, док министар спољних послова Ивица Дачић изјављује да га "могу обесити на Теразије али ће Закон о раду бити усвојен". Синдикати за наредну недељу заказују трибину о новом закону под називом "Нови Закон о раду - реформа или антиреформа" и очекују да им се одазову сви релеватни учесници, од државе до домаћих и страних газда. Једино послодавци ћуте и трљају руке. Управо то синдикати тумаче како они могу бити задовољни и истичу да предстојеће измене представљају израз жеља и хтења газда, а на штету радника.

Овог пута се не доноси нови Закон о раду, већ се мења и допуњује постојећи. Према сајту Министарства за рад, запошљавање и социјалну политику, мења се 106 од постојећих 276 чланова радног закона. Другим речима, не се само опште одредбе и правила која и иначе нису спорна и ништа конкретно не доносе, него чланови који су давали права, регулисали годишње одморе, рад на одређено време, колективне уговоре, минималну зараду... оно што је важно за раднике. Синдикални лидери тврде да на ништа нису пристали, а остали учесници у социјалном дијалогу да је све осим колективног преговарања и минималне зараде, договорено. Јавне расправе, сада је то јасно, бити неће. Како објашњава Кори Удовички, потпредседница Владе Србије, грађани су о новом Закону о раду гласали на изборима јер су гласали за реформе за које су знали да подразумевају стварање услова за раст запошљавања.

Међутим, нема гаранција да ће измењени Закон о раду донети више радних места, него само да ће омогућити лакше отпуштање. Грађани су на изборима исказали да желе реформе, али је велико питање да ли су дали властима бланко пристанак да мењају радно законодавство у оваквим економским приликама. Јер, све што се сада предлаже у радном законодавству, од флексибилног радног односа, радног времена, минулог рада, годишњег одмора, рада на одређено време - пракса је у другим државама, с тим што оне имају много развијенију и уређенију економију, па и државу од нас. А тамо радници не расправљају с државом о радном законодавству, него се зна да ће оно што је законом уређено бити поштовано, као и да ће газде и саме ценити и добро платити вредног радника. С друге стране, нису се наши радници много усрећили ни с постојећим Законом о раду и није сасвим јасно зашто га сада бране као нешто посебно вредно и драгоцено. Јер да јесте, не би од 2008. године до данас било пола милиона мање запослених у Србији.

Било како било, измењени и допуњени Закон о раду убрзо стиже. Колико ће коначни предлог, па и сам текст измена бити другачији у односу на оно што се данима прича, знаће се већ половином месеца. Када ступи на снагу и почне да се примењује, знаће се и све његове последице. Да ли онакве какве најављује власт или пак црне и песимистичке о којима причају синдикати - видећемо већ до краја ове, а поготово током наредне године.

Љубинка Малешевих

Муке по усвајању

Усвајање садашњег, још увек актуелног Закона о раду, такође је било веома бурно и неизвесно. Те 2005. године када је донет, ондашњи председник Србије Борис Тадић одбио је да потпише указ о његовом проглашењу, што је зауставило његово објављивање у "Службеном гласнику". Тадић је Скупштини Србије вратио Закон о раду, да би га после неколико дана ипак потписао, јер је објашњено да је до измене текста, оног који је усвојен и оног који је дат на објављивање, дошло приликом редактуре. Тако је барем тврдио тадашњи министар рада Слободан Лаловић. Како су ДС и ДШ тада биле у коалиционој власти, остало је нејасно да ли је заиста била реч о редакторској или некој другој грешци у радном законодавству.

За реструктурирање важе старе отпремнине

Како ће гласити коначан текст Нацрта закона о раду, да ли ће бити усвојене замерке синдиката, а које се у највећој мери односе на проширено дејство колективног уговара, и у којој мери, још увек се прецизно не зна. Ипак, извесно је да је времена све мање и да се одлука неће чекати унедоглед.

Преговори су настављени да би се, у појединим тачкама дијаметрално удаљени ставови преговарача, приближили колико је то могуће.

Дакле, извесно је да ће се садашњи закон о раду мењати, и то веома брзо, па ће ускоро важити нова правила у области радног законодавства. Како ће се у тим новинама снаћи запослени а како послодавци, ко ће бити на губитку а ко на добитку и да ли ће се најављеним (и ускоро усвојеним) променама нешто суштински изменити, видеће се. Ипак, на поједине раднике, тачније предузећа, како сада ствари стоје, део новог закона неће се односити/примењивати. Реч је о предузећима у реструктурирању, на која се, по речима председника Савеза самосталних синдиката Србије Љубисава Орбовића, део нових одредби из Предлога закона о раду који се односи на отпремнине, неће примењивати.

Орбовић је истакао да је приликом разговора о новом закону о раду договорено да се отпремнина за одлазак у пензију смањи с три на две плате, а у случају отказа исплаћује само за године проведене код последњег послодавца. Међутим, ако се отказ добије док је фирма у статусу друштвене својине, радницима следи отпремнина за читав стаж. По његовим речима, потпуно је позитивно што се за предузећа у реструктурирању правила игре неће мењати, односно остаће иста као до сада.

На питање да ли је то за раднике који раде у предузећима у реструктурирању повољност, и каква, шта могу очекивати и чему се надати, да ли је то печат на досадашњу судбину или прилика за будућност, тешко да се може добити одговарајући одговор.

- Радници који су раније били у таквој ситуацији исплаћиване су отпремнине за цео остварени радни стаж, а висина отпремнина је варијала - каже Орбовић. - Тако је на самом почетку по години стажа исплаћивана отпремина од 100 тадашњих немачких марака, а последњи износ који је исплаћен био је 300 евра.

Члан Радне групе за преговаре о изменама Закона о раду и председник ШС-а Војводине Горан Милић такође истиче да се на предузећа у реструктурирању неће односити ставка новог закона о раду који се тиче отпремнина те да би за њих требало да важе правила као и раније.

- То питање биће регулисано посебном уредбом Владе Србије, пошто је реч о фирмама који су под њеном ингеренцијом - рекао је Милић. - Може се претпоставити да ће питање прекобројних радника у предузећима у реструктурирању бити решавано на сличан начин као и до сада.

Колико у предузећима у реструктурирању има радника тешко да се може прецизно рећи, али се процењује да их је у око 150 фирми у том статусу, више од 50.000. Одговор је тешко дати и на питање колико ће од тих предузећа престати да постоји. Не може се дати ни прецизан одговор на питање колико ће их остати, али се с великом извесношћу, нажалост, може рећи да ће их бити мало јер их је и сада мало која послују позитивно, али имају дугове из ранијег периода.

Д. Млађеновић

Чека се посебна уредба Владе Србије

Састанак СЕС-а што пре

Министар рада Александар Вулин очекује да ће председавајући Социјално-економском савету, председник синдиката „Независност” Бранислав Чанак, брзо заказати седницу на којој ће се разговарати о Предлогу закона о раду. Указавши на то да би било добро да то буде последња седница на којој ће се расправљати о том документу и да ће се социјални партнери - представници Владе, синдиката и послодаваца - договорити, Вулин је рекао да би то трипартитно тело требало да донесе одлуку и о минималној цени рада, што је веома важно за све грађане земље.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=07&dd=05&nav_id=872762

Да ли ће редовна плата бити закон?

ИЗВОР: ПОЛИТИКА

Београд -- Измене Закона о раду предвиђају могућност да запослени судски дођу до заосталих зарада, чиме би се стало на пут послодавцима који не плаћају редовно.

Међутим, у синдикату нису у то уверени.

Упркос резерви са којом „свет рада” прихвата Нацрт измена и допуна закона о раду, већина запослених у Србији би вероватно прихватила предложену новину у петом ставу члана 21. овог документа која гласи: „Обрачун зараде и накнаде зараде које је послодавац дужан да исплати у складу са Законом, представља извршну исправу”.

Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца Србије, каже да је приватни сектор притисла дубока криза тражње на домаћем тржишту, па се приходи већине предузећа смањују из квартала у квартал. "Последица таквог стања је да само 21,8 одсто предузећа у приватном

сектору редовно исплаћује зараде првог у месецу за претходни месец. Око 39 одсто предузећа зараде исплаћује у року од 60, а преосталих 39 процената касни више од 60 дана", наводи он.

Ако је српски парламент усвоји, тврде предлагачи, коначно би се стало на пут послодавцима који избегавају да редовно исплаћују зараде. На основу тог документа, суд би са рачуна предузећа скидао износ неисплаћене зараде, а новац би уплаћивао на рачун запосленог, пише Политика.

Овакав спор између послодаваца и запослених решавао би се брзо и ефикасно - без дуготрајног и скупог судског поступка, који зна да потраје и годинама.

"По важећем Закону о раду, послодавац је дужан да запосленом исплати зараду најкасније по истеку месец дана од месеца за који се зарада исплаћује", објашњава Душан Петровић, члан радне групе за израду Нацрта измена закона о раду.

"Новина у Нацрту је предлог да у супротном, а на основу издатог обрачуна неисплаћене зараде као извршне судске исправе, запослени може Суду да поднесе захтев за принудну наплату. Ако на рачуну фирме има новца, запослени би своју закаснелу плату добијао за пет до седам дана", додаје он.

Слично решење постоји у хрватском законодавству, каже Петровић, а предлог Небојше Медојевића, посланика Демократског фронта, да се таква могућност угради и у црногорско законодавство, није изгласан у црногорском парламенту.

Према речима Зорана Михајловића, секретара Савеза самосталних синдиката Србије и члана Радне групе за припрему Нацрта закона о раду, предложена новина у члану 21. закона, на жалост, ипак не пружа наду да ће запослени тако „експресно” долазити до заосталих плата.

Колико је међу око 1,7 милиона запослених у Србији, оних који раде, а не примају плату - нико у држави не зна. Податке о редовности исплате зарада у приватном и јавном сектору Политика је тражила од Министарства финансија и Министарства привреде, али их нисмо добили.

"Пореска управа нема базу података на основу које бисмо доставили податке о редовности исплате зарада, проценту укупног броја привредних субјеката који редовно исплаћује плате као и о проценту укупног броја запослених који редовно прима плате", речено је у овој државној служби.

"Обрачун зараде за месец за који послодавац није исплатио зараду запосленом пружа само могућност да код надлежног суда по приватној тужби покрене парнични поступак. Обрачун служи као доказ да му послодавац није исплатио плату, што не значи да ће му она по аутоматизму бити исплаћена. Ако послодавац има пара на рачуну, запослени може да очекује наплату потраживања. У супротном, фирма одлази у стечај, а запослени чекају да своја потраживања наплате из стечајне масе", каже Михајловић.

Једина новина у овом делу Нацрта измена и допуна закона о раду је, указује Михајловић, што је у казним одредбама за нередовно исплаћивање плата послодавцу запрећена новчана казна од 300.000, уместо досадашњих 200.000 динара.

"То је далеко мање од онога што су синдикати очекивали од новог закона о раду када је реч о редовности исплате зарада. Нигде на Западу не постоји да послодавац не исплаћује зараду, а да због тога не сноси последице. Синдикати су тражили да се неисплаћивање зарада третира као кривично дело".

Душан Петровић, међутим, сматра да нема места Михајловићевој неверици. Он тврди да би третирање обрачуна зараде као извршне исправе омогућило запосленим да брзо дођу до закаснелих зарада. Наравно, под условом да на рачуну фирме има пара. Петровић тврди да је баш он предложио да се неисплаћивање зарада у року у Кривичном законнику третира као кривично дело.

"Овај мој предлог није прихваћен зато што је у Радној групи преовладао став да су у члану 136. Кривичног законика наведена и кривична дела из рада и у вези са радом. У њему пише да ће се казнити новчаном или затворском казном до две године, онај ко не поштује закон, колективне уговоре и општа акта. Дакле, онај ко не исплати зараду запосленом у предвиђеном року, може да се гони кривично. Што значи да је и по важећем Закону о раду Синдикат могао да покрене такав поступак против послодаваца који касне са исплатама зарада", каже Петровић.